

ÁFRA JÁNOS

A felejtés terei

Gyűjtés, javítás, megőrzés, címkézés, feldolgozás.
Mielőtt bemutatnák az érinthetetlen tárgyakat,
helyet keresnek a meglévő félreértések térképén
néhány újabb ismeretlennek, s feltámadnak a dolgok,
amint az eleven emberek emlékei közé visszaférkőztek.
Egy másik történet részeseiként, más szavak közt
és másféle dolgok rendszerében kiemelkednek az időből.

Az őszülők gyilkos fegyverei és kiszáradt csontjai,
mindennapi tányérjai és életadó ágyai újraélednek
az utódok leterhelt retinái mögötti szürkeségben.
A tudatok hálójából kibomló kegyes üzemzavar,
a fenntartó feledékenységre raktározásra ösztönöz,
kiemeléssel szavatolt megőrzésre, hogy viselhetővé
váljanak jóvátehetetlen dolgok a távolodásban.

Az emberben az állati felejt a túlélés érdekében,
az állatban az emberi emlékezik valami igazabbért.
Több mint két és fél ezer éve Ennigaldi hercegnő,
az utolsó újbabiloni uralkodó lánya az ókori művek
ezeröttszáz évet átölelő gyűjteményét alkotta meg,
olyan tudatosan, ahogy a modern Európa úttörői
tették hasonló távlatból a római kori leletekkel.

A múzeumok megteltek étellel, majd lassan kiapadtak,
hogy aztán az interaktív és virtuális másolatoknak hála
ismét érdekessé váljanak. A történelem a teljesség
illúziójából kiszakadva feneketlen tekintetekké változott,
és szórakoztatóvá aprózódtak a bonyolult történetek.
Haj- és cipőmúzeumok nyílnak izgatott nőknek,
erotika- és péniszgyűjtemény az egyakaratóknak,

és Tokióban a hatalmas szennyezettségnek hála a paraziták elszaporodása és gyilkos tevékenysége is eredményessé vált, az előző század közepén emléket kaptak, ahol a világ legnagyobb, nyolcméteres szalagférgé lett az úr. Hosszú évek alatt több millió petét rakott le egy testben, komoly gyomorbetegségeket gerjesztve lárvaival, figyelmeztetett valakit a véghez tartozásra.

Itt az őrületnek, ott a halottaknak és a kimúlás eszközeinek hódolnak, üvegbúra mögül is borzongat hullaszák, koporsó, eutanáziagép, balzsamozott magzat. Máshol csodálni kezdik az aplasztinált emberi testeket, a bőrtelen izomszövetek íveit műanyag tartja össze, és az éjjeliőrök gyakran egyezkednek a szellemekkel, ám a fejek és a kamerák képei úgylis szétperegnek.

KARINTHY FRIGYES: SZÁMADÁS A TÁLENTOMRÓL
(Móra Ferenc Múzeum, Fekete ház)